

השבת

של רבי נחמן מברסלב

סיפור

(מספר כוכבי אור - ספורים 99 לא"ם)

איש אחד שנחרץ משפטו, וכבר נמסר להוציא לפועל, והאדם נמסר להמוציא לפועל, וישבו אותו בעגלה עם סוסים עם התליין המוציא לפועל את המשפט. והאדם הנחרץ למשפט יודע כי אין כבר שום מנוס ומפלט להנצל מהמשפט, ורואה איך העגלה עם הסוסים הולכים הלוך וקרוב למקום התליה, ואינם עומדים כהרף עין - ואפילו רגע אחד אינם עומדים - וכל פסיעה הוא מתקרב למקום ההריגה.

ורק שאינו יודע כמה זמן ישא הנסיעה למקום ההריגה, אם שנה או יום או שעה וכו', ורק רואה שהולך ומתקרב. בודאי אם היה רואה איזה קאמעדיא [משחק של צחוק], בודאי לא היה משים לב לזה.

כן הוא אצל כל אדם! שכל אדם יודע שסוף כל סוף מוכרח למות, והשני סוסים הם היום והלילה הרצים ושטים ופורחים ואינם עומדים כהרף עין, ורק הנחמה שלו שאינו יודע אם קרוב יומו, או עוד יש לו יותר לחיות. ועל כל פנים הולך וקרוב, על כן בודאי צריך להיות לו במוחו להכין צדה לדרך, ולא יבלבלו בקאמדיעס והשטותים של התאוה מלשכוח מלהכין את עצמו צדה לדרך.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - י"א)

כשרוצים לבוא לארץ-ישראל, ששם עיקר כלליות כל הקדושות, אזי מתגברים ומשתטחים המניעות והעכובים הנמשכים מבגדים הצואים, שאי אפשר להכניעם כי-אם בכח התורה והצדיקים, והעיקר בכח קברי הצדיקים שכבר נסתלקו ובאו למנוחתם.

ועל-כן, כשראה כלב שמתגברים מאד עצת המרגלים, שרוצים לפגום בקדושת ארץ-ישראל, הלך ונשתטח על קברי אבות.

ועל-כן, גם בתחילת גאולת מצרים, שהיתה בשביל לבוא לארץ-ישראל, כתיב: **ויקח משה את עצמות יוסף עמו**, בחינת קבר הצדיק (הלכות בציעת הפת ה', מ"ז).

קול דברים אתם שומעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול, וכמו שכתוב במשה עצמו: **כי לא יראני האדם וחי**; ועיקר ההשגה שהשיג היתה רק בבחינת חוש השמע, כמו שכתוב: **ובבא משה אל אהל מועד, וישמע את הקול וכו'**; מכל שכן שאר הנביאים והצדיקים, שבוודאי על פי רוב כל השגתם וידיעתם הוא בבחינת חוש השמע דתליא בלבא כנ"ל, שזה בחינת ה' **שמעתי שמעך יראתי**; ובפרט שאר אנשים פשוטים כמונו היום, שכל חיותנו וקדושתנו הוא בבחינת חוש השמע, שאנו שומעים לקול אבותינו שמסרו לנו התורה הקדושה, שהיא האמונה הקדושה, מדור לדור, ומחויבים אנחנו לשמוע בקולם ולקיים כל דברי התורה הזאת.

וזה בחינת: **שמע ישראל ה' אלוקינו וכו'** - שמע דייקא, כי עיקר האמונה הוא בבחינת שמיעה, דתליא בלבא כנ"ל.

וזה בחינת מעלת קדושת הנגונים שישראל מזמרים בשביל התקרבות להשם יתברך, כי הנגונים הם בבחינת עשרה מיני נגינה, כלליות הקולות דקדושה, שהם בחינת חוש השמיעה, שעיקר דקות ישראל להשם יתברך הוא על ידי זה. ויותר ממה שכתוב כאן מובן לכל חד כפום מה דמשער בלבה מעלת נגינת הניגון, כמה כחו גדול להמשיך לב האדם להשם יתברך, כי עיקר הדבקות להשם יתברך הוא על ידי דיבורים וקולות ונגונים, שכל זה הוא בחינת עשרה מיני נגינה כנ"ל.

וגם עסק התורה הוא גם כן בחינת עשרה מיני נגינה, שזה בחינת הטעמים והנגינות שבתורה, שהם למעלה מכל הבחינות הקדושות שהתורה כלולה מהם, שהם: טעמים, נקודות תגין אותיות, ובחינת הטעמים הם המדרגה העליונה שבכל הבחינות הנ"ל, כידוע בכתבי האריז"ל.

ובבא משה... וישמע את הקול.

(מספר אוצר היראה - נגינה, י"א)

עיקר הדבקות והתקרבות להשם יתברך הוא על ידי קולות, שהם בחינת עשרה מיני נגינה, שבהם כלולים כל הקולות שבעולם, שעל ידם עיקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים.

כי כל התפילות והשירות ותשבחות ותחניות ובקשות וידיים וריצויים ופיוסים וכל השיחות שאדם משיח בינו לבין קונו בהתבודדות וכו', הכל כלול בעשרה מיני נגינה, שהם עשרה לשונות שנאמר בהם ספר תהלים, שהוא כלול מכל הלשונות של תפילה ותחנונים וכו' כנ"ל, ובו כלולים כל הבקשות ותחנונים וכו' וכן כל השירות ותשבחות שאומרים כל ישראל בכל מקום שהם, שעיקר ההתקרבות להשם יתברך הוא על ידי זה.

נמצא שעיקר התקרבות ישראל להשם יתברך הוא על ידי בחינת קולות הקדושים של שירות ותשבחות וכו', שכל זה הוא בחינת עשרה מיני נגינה, שעל ידם עיקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים,

כי כל הקולות שהם בחינת עשרה מיני נגינה, זהו בחינת חוש השמע ששם הרגשת הנגינה והקולות, בחינת **השמע לאזניך מה שאתה מוציא בפיך**; ועיקר ידיעת האמונה הקדושה הוא על ידי בחינת חוש השמע, כי **שמיעה בלבא תליא**, כמו שכתוב: **ונתת לעבדך לב שומע**, ושם עיקר ידיעת תשוקת אמונתו יתברך, בבחינת: **נודע בשערים בעלה - כל חד כפום מה דמשער בלבה**.

כי באמת השם יתברך מרומם ומנושא מכל המחשבות, ולית מחשבה תפיסא בה כלל; רק השם יתברך, מגודל רחמנותו שרצה להטיב לנבראיו ולהטעימם מזיו נעמו ולהודיעם מאלקותו יתברך, על כן צמצם עצמו כביכול בכמה וכמה צמצומים לאין תכלית, עד אשר הכניס השגות אלקותו בלב הצדיקים אמתיים שבכל דור, כמו האבות הקדמונים, וכן כל הצדיקים האמתיים בכל דור ודור, שכולם זכו על ידי עבודתם האמתית להשיג השגות אלקות דרך כמה צמצומים.

וכל זה הוא בחינת שמיעה, כמו מי ששומע קול המדבר והמשמיע, אבל אי אפשר לראותו, וכמו שכתוב במתן תורה:

טוב להגיד ולשיר

נ נח נחמן מאומן

לזכות לכול הישועות

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקורבים אליו, ד"ש)
שמעתי, בליפויץ, שהיה מדבר עם אנשי-
שלומנו דשם, ואמר: מה אתם יכולים
לעשות תשובה? וכי מספיקים ימיכם
וכחכם כולכם לתקן פגם אחד ממה
שקלקלתם?...

רק אני עושה תשובה בשבילכם, ויש לאל
ידי לתקן הכל! כל מה שקלקלתם עד הנה,
רק העיקר מעתה לא תעשו עוד. ואפילו
מהיום והלאה איני מקפיד על השגגות
שתעברו, חס ושלוש, רק העיקר שעל-כל-
פנים תשמרו עצמכם ממזיד!
ועוד, דבר מזה הרבה.

עצות

(מספר עצות המבווארות - כבוד - כא-כד)

- קשה מאד להיות מפורסם, כי מי
שהוא מפורסם צריך לסבול יסורים
בשביל רבים. רק שיש שמוכרחים מן
השמים להיות מפורסם.
- כשפרנסי הדור ומנהיגי הדור
נתגאים, אזי הקדוש-ברוך-הוא מקים
עליהם בני-אדם שיחלקו וידברו
עליהם, כדי שלא יזיחו דעתם עליהם.
- צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי
כבוד הוא סכנה גדולה, סכנת נפשות.
על-כן כשמגיע איזה כבוד להאדם,
צריך לזהר מאד לקבלו כראוי, לשמו
יתברך לבד, כי אם חס ושלוש יפגום
בהכבוד כחוט השערה ולא יקבלו
כראוי, יוכל להסתלק חס ושלוש על-
ידי-זה.
- מי שרוצה כבוד הוא שוטה.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה קל"ב)

מלך הכבוד, זכני שאהיה בורח מן
הכבוד בתכלית באמת. ותהיה עמי
תמיד, ותתן לי חכמה בינה ודעת
אמתית, ואזכה לדעת גדולתך ורוממותך
וממשלתך אשר מלא כל הארץ כבודך,
ובכל דבור ודבור מלובש כבוד
מלכותך, כי הדבור הוא היכל המלך,
עד שאתבטל בעיני עצמי נגד כבודך
ולא אחפוץ שום כבוד כלל, כי מי הוא
פתי ירצה כבוד בהיכל המלך, כי כל
הכבוד הוא רק בהדבור שהוא היכל
המלך. ומי הוא השוטה שירצה לקבל
כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד
והגדולה והממשלה שלו לבד.

רחם עלי ותן לי דעת אמתית לידע כל זה
באמת, ולא ארדוף אחר הכבוד כלל,
רק אדרבא אתרחק ואברח מן הכבוד

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - ק"ב)

מי שמסתכל בכל דבר על עצם האמת, אין
יכולין להטעותו לעולם.
ואפילו אם לפעמים מטעין ומרמין אותו,
אינו נחשב בשם הטעאה כלל, אדרבא
השקרן והמטעה אותו הוא מטעה את
עצמו.

כמו למשל כשהסטרא אחרא והבעל דבר
מקים בעולם איזה צבוע ומפורסם של
שקר, כדי לרמות הבריות, כדי שיפלו על
ידו למכמורת היצר הרע. הנה מי שהולך
באמת לאמתו, אינו יכול להכשילו. כי מי
שמתקרב, אפילו לצבוע ושקרן, אבל
כוונתו באמת, כי טועה את עצמו וסובר
שהוא איש אמת. ואם היה יודע שאין
רצון השם יתברך להתקרב אליו, אזי לא
היה מתקרב אליו, בשום אופן. רק שטועה
וסובר שהוא צדיק אמת ושרצון השם
יתברך שיתקרב אליו. הנה זה האיש עובד
את ה' באמת, מאחר שכוונתו לשמים,
וסוף כל סוף יעזרהו השם יתברך שיתגלה
לו האמת ויפרד מהשקרן ויתחבר להצדיק
האמת.

וכן כיוצא בזה בכל הדברים, ובלבד שלא
יטעה את עצמו שיאמר שכוונתו לשמים
ובאמת אינו כן, כי בוחן לבות הוא יודע
האמת שבלבבו איך כוונתו באמת.

וזה כלל גדול ועצה נפלאה בעבודת ה' לכל
אדם שבעולם, מגדול ועד קטן, בפרט
בדורותינו אלה שהתגבר השקר ובלבל את
העולם מאד, כמעט בלי שיעור.

ועיקר העצה נגד השקר הוא האמת, היינו
שלא יטעה את עצמו וירצה בלב שלם רק
האמת לאמתו, ויבקש מהשם יתברך
שיזכהו לנקודת האמת, ואחר כך ימסור
כל תנועותיו להשם יתברך. ואז איך
שיליכחו השם יתברך, כך הוא האמת,
ואפילו אם רואה שעשה כן כמה פעמים
ועדיין לא זכה להאמת.

ואפילו אם נודע לו לפעמים אחר כך
שטעה עצמו באיזה דבר, אף על פי כן אם
היה כוונתו רצויה באמת רק לשם שמים
לבד, אזי נחשב הכל לאמת. כי **רחמנא**
לבא בעי [השם יתברך רוצה הלב]. וגם,
מי יודע דרכי ה' ונפלאותיו? כי אולי זה
דרכו והליכתו אל האמת. כי לפי מעשיו
אי אפשר לו לזכות להאמת רק על פי
דרכים האלה שעבר בהם. וכל הדברים
האלה אי אפשר לבאר בפה ולא בכתב רק
להמבין מדעתו.

העלון מוקדש לרפואה שלמה של

~אביה לאה בת אסתר~

~משה בן חוה~

~אברהם בן מרים~

ולעילוי נשמת

~כמוס בן אברהם וכיו נישן תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה.~

בתכלית באמת, ואמסור כל הכבוד
אלך וליראיך האמתיים לבד, אשר
אתה חפץ בכבודם באמת, ויקויים
מקרא שכתוב: **שאו שערים ראשיכם**
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד,
מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגיבור ה'
גיבור מלחמה.

שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה
מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד
סלה. ברוך ה' אלקים אלקי ישראל
עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
ואמן.

מכתב

(מספר א"ב הנחל ב' - מכתב ר"א)

כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם,
קל וחומר ומכל שכן כשהצדיק מסביר
פנים יפות ומקרב אותו באהבה ובשמחה
עצומה, בודאי אנו חייבים לאהוב אותו
ולשבחו ולפרסם שמו בעולם ולעסוק
בענייניו, כדי להיטיב מטובו לרבים...

שהתקשר עצמו עם הצדיק הגנוז והצפון,
והכניס מוחו ולבו להבין ולהשכיל
נפלאות נוראות תורתו הגנוזה העדינה,
האמת העדינה הזך והצח, שעל ידו
נכנסים לה' יתברך ומכירים אותו...

הזוכר גודל יקרת נפשו האצילה העדינה
שבעצם שורשו הוא בא וכו' ומחמת זה
זכה לקשר עצמו בהצדיק... הגנוז הזוכר
בכל מקום שהוא את גודל יקר מעלת
נפשו, שבעצם שורשו הוא בא ממקום
קדוש ועליון מאד, ועל ידי זה זכה לקשר
עצמו והתקשר עצמו עם הצדיק הגנוז,
והכניס מוחו ולבו להבין ולהשכיל נפלאות
נוראות תורתו הגנוזה, שעל ידו נכנסים
לה' יתברך ומכירים אותו...

עיין על נפשך והשתדל בכל כוחך לרדוף
אחרי דעת הצדיק ולהשיגו; השומע לעצת
הצדיק החביב עליו המורה לו דרך ישרה
ומתרצה ככל אשר יגיד לו, והטה (כל
רצונו) כל רצון נפשו לעשות ולקיים ככל
אשר יגיד לו, שגילה עצות עמוקות בלי
גבול כלל, ומחמת זה נכנס בלבו האמת
כאש בוערת ונתעורר, לקשר עצמו עם
הצדיק ומחמת זה ...

הזוכר בכל מקום שהוא שם את גודל יקר
מעלת נפשו שבעצם שורשו הוא בא
ממקום קדוש ועליון מאד, ומחמת זה
התקשר עצמו עם הצדיק האמת, והכניס
כל מוחו ולבו ונשמתו, להבין ולהשכיל
נפלאות נוראות תורתו הגנוזה, שהמשיך
ממקום גבוה ועליון נורא ונשגב מאד
מאד, שלא קיבל ממנו מאותו מקום עליון
שום אדם מעולם.